

מסורת הש"ס

[illegible]

## הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה שלא וכו'  
אפי' כרכן ובאגע נהו  
שד:

מוסף רש"י

[illegible]

## הניזקין פרק חמישי גימין

היינו מדמם. שמענו בהתר דבר האסור וכוון דמעיין דנקסוהו  
דבנן ה"ה דליפ"ה מיניה למונך ולא אלתריך למיניה אבל השתא  
דמנא דמונך מנא אלתריך למיניה דלא מינא קס ליה דברכה מיניה  
דפסעור: (קטן הוא). מטמא ומדמע דבנמז חייב קנסא הוא  
דברא שטא יביר לז שמייה דהם:

דברקס שאינו ניכר לא שמה האין:  
**קונסאט מקנסא לא יאפינן.** דהא  
לאזלא דינא הוא וידיא קנטוס קנט  
וידיא דלא קנט לא קנט ולחי  
קנטאלאצאצאצאצאצאצאצאצאצאצא  
**מקנסא.** היינו רב דאמר מנסך ממש  
דאזלו מערב לא אטנצירן דילפיין  
**למה** יג דקנסא הוא: **כל בני**  
**מתתני** מתתני למה יג ליתמי דלא וינליא  
**הדין** מינה: **משום דקא מפסיד לה**  
**לגמרי.** דלא חזיא חו לאליה:  
**דאסור לגרוס עומאה.** מפני פרושים  
שאזולין קוילין בטורה ומושד דענד  
אזאזורה קנסויה: **דממע.** לא מפסיד  
לגמרי דהא חזי לכהניס וזני  
מיניה בזול: **משום דשכיני.** דענד  
וימליחא דשכיני עבדי רבנן קנסא  
היינו רבי דלא נעבדי: **כר יומיה.**  
דמדאגבהה קנייה: **למה לי.** כיון  
דמתן מנסך בתרמי דרשא כ"ש  
דלכא ליתמר דקא ליה  
גדרה מיניה: **מנסך.** מפסיד  
שאזרו כגאהא אבל מטמא  
לממ"ג דמפסיד ליה לגמרי לענין  
עמא חזי יוכל לאכול אבל  
הוא עדיין להסקא או למלאח  
דאפי' מטמא תרומה חזי  
להסקא או לבהמת כהן: מטמא  
הסקד מרובה דלא חזיא חז  
**שמה ידון.** ובהסק לא  
חורה כשואל כז בדי ארס  
בין שוגא למוד כדאמרינן  
**למה** (דף קפ:) פלג תחת  
**למה** (ל"ב ע"ג) השוגא כמזיד: **ידון**  
**שאינו ניכר.** כגון הי דמתמתינן  
נשתע כמחמת שחי: **כדי**  
**שחידישו.** שטימא או דימע דאי  
מחייבה חז לא אחי מודע להו  
**ללעליס** ואכלי אצאורה: **ללעליס**  
**מכין.** דאי לא להקניטין כז  
**למה** לו דענד: **הכהנים**  
**שפגלו.** אכרנות ששחטוס ודקוס  
מסא לאזאכלא חז חז לזמנא ולא ודנא  
**ללעליס:** **מודין.** שדעו שפאליס  
**חייבין.** לשלם דמיהס ללעליס  
**הדין** להבזא אחריס ואי נמי  
דבנה קא השה בעיניו של הקריב  
**דאזרנו** שהיה להניח דורון היה מקצב  
**מפני קון העולם.** קס"ד דה"ק  
**מפני** תקון העולם שלא ירגילו  
**שוגגין פטורין מפני יקון**  
**העולם** מכאשר **מכין.** דהא חייבין  
דינא לאזריחא הוא ומיחזין

העולם אפסורין הוא דשיין למיתמי כדי שידעו: **הא שונגין**  
**אפסורין**. דמחמי' לא הני שונגין פטורין כדדיא ברשא ואי נמי  
 יתקין חוקין העולם לא ארשא קאי: **מי חטא**. דפרה אדומא  
 וכן פרה עמא נפסקין במלכא דכתיב ובמדבר י' אשר לא  
 עמלה עליה עול ובמי חטא חכין למשמרת מי נדה ומי  
 נספרי מה ח"ל שיכול אין לי שחאה מלכא פוסלת אלא בפרה  
 ומיין אף בנים ח"ל למשמרת ניה נדה כלומר שהיו משומרים  
 תמן ולא לדבר חסר: **פטור מריני אדם**. לשלם: **ומיני דמיני**  
 פורענות לשלם לרשעים. שמתכוין להפסיד את ישראל:  
**ורבבא**. למקום אסיפת הבהמות וקיסורן כמו כעגלי מרבץ  
 מלכא גמלי': **כדי** אסיפת. דאי אמה: **ודעו**. בתצוה עס השאר  
 דלמשמרתין ליה אמשע דית דלמר לטובא הכנסתיה שתיק  
 לא היו אלא מחמת מחשבתו שמתכוין אף שזרוע וגרמא  
 בניהוקן פטור דלמשמרת לא ממיידיין ליה דפסולא מחמת  
 מחשבתה פטור דלמר (פסחים ט'): עובד דומיא דעבד דנחא ליה:  
 שחל

ללכת ללמוד ולעבוד. ללא מינוח מיוחד, צדיני שמים ונראה דהאי דג

גג.

ומהרה דשנת אל"ף אפשר דרבי ירמיה פליג אדריי אבין וכן משמע  
לדמר במדבור (ב"ק דף טז:) לדמר ליה זרוק גניטומין לחרי ומקני  
לו גניטומין וספר דמחמין לארי חרור חנו ומחמין גניטו לא הו

עד לניחיו ומשני בוזמר לא תקני  
 לי גייתוכיך עד שחטו והיינו דלח כרבי  
 אבין דלרבי אבין לא צריך לאקומי מה  
 דעקירי לרבי הגהה היא לא שמע  
 בהגלה בחרח (סס דף קפ.) דקאמר  
 בראשונה היו אורמרים ההטמח  
 והדממע חורו לומר אף המגסן  
 והפסד מעיקרל פסור כרבי אבין  
 ולבסוף כרבי ירמיה ועוד י"ל דטעמא  
 דשחולל אף ע"ג דהגבהה לאו צורך  
 לניסוח הוא אפי' מהי פסור כיון  
 דאשעת ניסוח לא הוה מיידי דקיס ליה  
 בדרבה מיניה אשעת הגבהה גמי  
 מפיטר דלמר לו הרי שגל לפיין כמו  
 תרומה וטעמא דכמו דאס נסב אחרי  
 לאורו לו הרי שגל לפיין הכי גמי כי  
 ניסך ליה איחו אע"ג דנמסך ליה  
 צידים כיון דקיס ליה בדרבה מיניה  
 ורז פסר כיון דבשעת הגבהה לא  
 שר למייר דקיס ליה בדרבה מיניה  
 יש לחייב מחמת הגבהה לכל מה  
 שיעשה צידים אחרי כן אע"ג דהוא  
 שעתא קיס ליה בדרבה מיניה:  
**משום** דקא פספסד ליה צמרי.

הזרמנו דהפסד מועט  
חוקיה דבר תורה  
חייב מאי מזומא

**בראשונה** היו אומרים המטמא והמנסך. בהגזל

במרא (שם קמ.) כמזכר אפכא וזו  
אחת מסוגיות הפסוקות:

ור' יוחנן אמר ידבר  
 דוד מזור פטור מאי  
 בר לא שמיה הויק  
 חייב שלא יאב כל  
 פטמא מהרותיו של  
 אני תנן הכהנים  
 חייבין ותני עלה  
 אמרת הויק שאינו  
 שוגגין פטורין מפני  
 יא הכי נמי קאמר  
 פטורין מפני תיקון  
 זר העושה מלאכה  
 את פטור מדיני אדם  
 אמרת הויק שאינו  
 אדם נמי לחייב הוא  
 לה פרה שהכניסה  
 ק ותדרש מי חמאת  
 אמר רבא מי חמאת  
 משקל

[illegible]

עין משפט  
גר מצותה

גז א מ"י פט"ו מהל'  
 שומאח חולקן הלכה  
 ט:  
 גה ב מ"י פ"ו מלכות  
 חולק ומזיק הלכה א ג  
 טו"ט ח"מ סימן ססה  
 ספיק"א (וכרחי אלפס ב"ק  
 פ"א דף ג ע"ב ובהר"ש  
 שם סימן א):  
 גז א מ"י ש"ס הלכה  
 ד (וע"ש בהשגות  
 ובמ"מ):  
 גז א מ"י ש"ס הלכה ה  
 (וע"ש בהמ"מ):

### תוספות רי"ד

[illegible]

(א) נראה דר"ל שהרי אפי' לר"מ דס"ל לקמן דקונאי שונג אפי' מוד מ"מ בגמתי ס"ל דכשונג פסור וכמו שכתב רבינו לקמן ע"ב.